

Brian Brodersen

Szellemi harc

A könyv eredeti címe és kiadója:

Spiritual warfare by Brian Brodersen

The Word for Today

Costa Mesa, California, USA

All rights reserved

A magyar kiadás az eredeti kiadó engedélyével készült.

Fordította: Bacskó Ottília

Felelős szerkesztő: Dózsai József

Megjelent a „Golgota“ Keresztyén Gyülekezet gondozásában

1996

A könyvben szereplő bibliai idézeteket a „Károli“-féle fordításból vettük át; ha a Magyar Bibliatanács által kiadott újfordítású Bibliából idézünk, ezt zárójelben külön jeleztük.

Megjegyzés a „szellem“, „szellemi“ szavak használatához:

A keresztyén szóhasználatban megszokott „lélek“ kifejezés helyett könyvünkben a „szellem“ (lásd: szellemi harc, szellemi világ stb.) szót használtuk. Tettük ezt nem annyira nyelvi, mint tanbeli megfontolásból: a Biblia világos tanítása ugyanis megkülönböztet az emberben három, egymástól lényegileg eltérő alkotórészt – a testet, lelket és szellemet. Ezen felosztásnak a Biblia eredeti – héber és görög – szövege alapján **fizikai test** (*bászár, szóma*), az **értelem vagy elme** (*nefes, psziché*), majd az ún. **„belső ember“** (*ruach, pneuma*) a megfelelője. Mivel elsősorban ezt a szavak mögötti jelentést tartjuk fontosnak, a „lélek“

kifejezés használatát sem helytelenítjük, amikor és amennyiben az az ember „szellemi“ részének, belső lényének leírására vonatkozik.

Ezzel összhangban, a harmadik isteni személyre nézve megmaradtunk a közhasználatban megszokott „Szentlélek“ elnevezésnél, a „Szent Szellem“ kifejezést sem helytelenítve.

Bevezetés

Amikor Lukács az evangélium üzenetét írta Theofilusnak, kifejezte kívánságát, hogy benne sorjában beszámoljon mindarról, amit a keresztyének egészen bizonyosan hisznek. Lukács szerette volna, ha Theofilus megtudja a kétségtelen valóságot azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amelyekről hallott.

Úgy tűnik, szellemi zűrzavar napjait éljük. Pál azt írta az efézusiaknak, hogy nem legyenek gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele, az emberek álnoksága és tévútra csábító csalása által. A keresztyénségben manapság uralkodó tévelygés és zűrzavar miatt, amint mindenféle tanítások szele átjárja Krisztus testét, jónak láttuk, ha lelkipásztoraink írnának a különböző témákról, a hívők bibliismeretének elmélyítésére, hogy még inkább megalapozódjunk abban, amit hiszünk és amiért hisszük azt. Kívánságunk, hogy a szellemi ház, amelyet építesz, Isten örök Igéjének szilárd alapján álljon, mert így tudjuk, hogy a leghevesebb viharoknak is ellene tud állni.

Chuck Smith

a Costa Mesa-i Calvary Chapel pásztorja Kaliforniában

Szellemi harc

„Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, melyek a magasságban vannak.“

Efézus 6:11-12

A keresztyén élet nem csupán abból áll, hogy egyszerűen hiszünk Jézusban és boldogan élünk, amíg meg nem halunk. Szép volna, ha így lenne. Bárki azonban, aki komolyan törekszik az Urat követni, rájött, hogy nem ez a helyzet. Jézus azt mondta a követőinek, hogy az evilági életet nyomorúság és ellenállás fogja jellemezni. Ez az ellenállás nagyrészt az ördögtől és a gonosz lelkek sokaságától jön, akik egyesült erőt képviselnek Isten országával szemben. Biztos vagyok benne, hogy minden keresztyén megtapasztalta már ezt az ellenállást, ki hevesebben, ki enyhébben. Abban biztos vagyok, sokan nem tudják vagy nem értik, hogy ez az ellenállás szellemi forrásból ered.

A sátán egyik leghatékonyabb stratégiája, hogy tudatlanságban tart minket ezzel kapcsolatban, és olyan jól álcázza magát, hogy nem vesszük észre, tulajdonképpen mi is történik. Ahogy C. S. Lewis mondta a „Csűr-csavar levelei“ (*The Screwtape Letters*) előszavában: „A démonok üdvrivalgással köszöntik azokat a materialistákat, akik nem hisznek létezésükben.“ Lehet, hogy Lewis állítása nem közvetlenül ránk vonatkozik, mivel mi keresztyének és nem materialisták vagyunk, de szólhat nekünk annyiban, hogy keresztyének lévén is sokszor elfeledkezünk a körülöttünk lévő szellemi valóságról.

E tanulmány egy alapfokú bevezetés a szellemi harc valóságába és az ebben a harcban való győzelmet kívánja elősegíteni.

Az ellenség

Kezdjük az összetűzés mögött álló, és azt előidéző tényezővel: az ördöggel és az ő angyalaival. Ki az ördög? Valóság ő, vagy valamiféle mitológiai figura? A Biblia azt tanítja, hogy az ördög valós személy, egy szellemi lény, aki eredetileg Isten legdicsőségesebb teremtménye volt, de fellázadt ellene és Isten ravasz ellenségévé vált (Ésaiás 14). A Biblia elmondja nekünk, hogy ő igen hatalmas, rendkívül intelligens és mérhetetlenül gonosz. A Szentírás azt is tanítja, hogy az ördög örök háborút folytat Isten és az Ő népe ellen. Önmagához hasonló teremtmények sokaságának vezetője és ura. Pál apostol ezeket a teremtményeket mint „*fejedelemségeket, hatalmasságokat, ez élet sötétségének világbíróit, a magasságban levő gonoszság lelkeit*“ írja le. Mindez jól szervezett ellenállásra utal.

Összehasonlításként vegyük a néhai Római Birodalmat. A császár Rómában székel, ahol a szenátussal való tanácskozás alapján alakította ki politikáját. A szenátorok a tanács döntéseit továbbították a helytartókhoz és a különböző vezetőkhez, akik azokat végrehajtották. Ehhez hasonlóan, a sáttán birodalmán belül is vannak magasrangú „tisztviselők”, akik irányítanak és más, alacsonyabb rangúak, akik feladata a végrehajtás.

Dániel próféta könyvének tizedik része a egy kis betekintést nyújt a sáttán királyságába.

„Czírusnak, Persia királyának harmadik esztendejében egy ige jelenteték Dánielnek, a ki Baltazárnak nevezteték; igaz az ige és nagy bajról való; és figyele az igére és megérté a látomást. Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig. Kívánatos étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét. És az első hónapnak huszonnegyedik napján, ímé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddekelnek partján valék. És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi aranynyal övezve. És teste olyan mint a társiskő, és orczája olyan mint a villám, és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lábatája mint az izzó ércznek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása. És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, a kik velem valának, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla reájok, és elfutának, hogy elrejtőzzenek. És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orczám eltorzula, és oda lőn minden erőm. És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orczámra esém, és pedig orczámmal a földre. És ímé, egy kéz illete engem, és felsegített térdeimre és tenyereimre; És monda nékem: Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, a melyeket én szólok néked, és állj helyedre, mert most te hozzád küldettem! És mikor e szót szólá velem, felállék reszketve. És monda nékem: Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem. De Persiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljöve segítségemre, és én ott maradék a persa királyoknál; Jöttem pedig, hogy tudtodra adjam, a mi a te népedre az utolsó időkben következik: mert a látomás azokra a napokra [szól.]“

Dániel 10:1-14

Figyeljük meg, mit mondott az angyal: *„De Persiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig.“* Cyrus volt Perzsia királya abban az időben, de egészen biztosan nem ő állt ellen az angyali küldöttnek. Az utalás a Perzsa Birodalom mögött rejlő szellemi hatalomra vonatkozik. Hasonló dolgokról tesz említést Ésaías 14. és Ezékiel 28. fejezete is, ahol a próféták Babilon és Tírus királyai ellen prófétálnak. Prófétálás közben hirtelen és minden magyarázat nélkül a földi vezetők mögött álló szellemi hatalmukhoz fordulnak. Ezért azt is meg kell értenünk, hogy a világ, amelyben élünk nem az, aminek látjuk (azaz alapvetően materiális), hanem szellemi dimenziója van és *„magasságban lévő gonosz lelkek“* uralják. Nagyon fontos felismernünk és megértenünk ezt a biblikus igazságot.

Hadd idézzek még egy példát erről a láthatatlan királyságról az Újszövetségből. Mindannyian ismerjük az Úr megkísértésének történetét. A sátán megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, s a következőket mondta neki: *„Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét, mert nékem adatott, és annak adom a kinek akarom“* (Lukács 4:6). Jézus nem vitatta a sátán hatalmát a földi királyságok felett, sem azt, hogy ezeket annak adta volna, akinek akarta. Valójában Jézus éppenséggel megerősítette a sátán ilyen állítását, amikor később úgy utalt rá, mint *„e világ fejedelmére“* (János 14:30). Ezek bibliai tények, melyeket meg kell értenünk. Az az érzésem, hogy nagyon sok keresztyén jutott evilági gondolkodásra, úgy tekintvén mindenre, mint pusztán csak az emberre és természeti folyamatokra visszavezethető dolgokra. Pál viszont ezt mondja: *„nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk.“* Ha nem értjük meg, hogy valójában szellemi erőkkel harcolunk, már előre vereségre vagyunk ítélve.

A harc

A következő, amit meg kell figyelnünk, a harc bensőséges természete, melyet a „tusakodni“ szó jelez. A szellemi harcnak két oldala van – általános és személyes jellegű. A harc általános szempontja, hogy Isten egyesült erői harcolnak a sátán egyesült erői ellen, míg a személyes, amikor te meg én közelharcot vívunk a démoni lelkekkel. Ez egy birkózó mérkőzés. Teljesen valóságos, teljesen személyes. Élet-halál jellegű. Ha keresztyén vagy, téged rendszeresen megfigyelnek, elemeznek és

támadnak. Ha ennek nem vagy tudatában, akkor gyakrabban érnek sebesülések a harcban. Lehet, hogy ezen a ponton azt mondod: „Egy pillanat, nem túlzol ezzel? Mit értesz az alatt, hogy a démonok engem megfigyelnek, elemeznek és támadnak? Ez fanatikus hangzik.“

Biztosíthatlak, hogy ez egyáltalán nem fanatikus, de annál inkább biblikus. Egészen egyszerűen ez az, amit a Biblia általánosan tanít, és hadd utaljak itt például Jób esetére.

“Lőn pedig egy napon, hogy eljövénék az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt; és eljőve a Sátán is közöttök. És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jösz? És felele a Sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet. És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő, és bűngyűlölő. Felele pedig az Úrnak a Sátán, és monda: Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent? Nem te vetted-e körül őt magát, házát és mindenét, a mi je van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.”

Jób 1:6-10

Látos, a sátán megfigyelte Jóbot. Elemezte. Nemsokára meg is támadta. A sátán trükkjei nem változtak az évszázadok folyamán – manapság mi is ugyanilyen támadásoknak vagyunk kitéve, mint amelyet Jób megtapasztalt. Remélem, mindezzel nem keltek pánikot, mert nem ez a célom. Csupán segíteni szeretnék abban, hogy a világot és saját tapasztalataidat bibliai szemszögből lásd meg. Ma a keresztyéneknek, jobban mint valaha, igei gondolkodásra, igei világnézetre van szükségük, ami magába foglalja a szellemi világ valóságának felismerését és annak ismeretét.

A harc az Úré

Most, miután letisztáztuk a szellemi harc valóságát, szükséges szólni arról, hogyan maradhatunk fenn e láthatatlan küzdelemben. Az első dolog, amit ne szabad elfelejtenünk, hogy *a harc az Úré*, és ezért alapvetően fontos, hogy *„erősek legyünk az Úrban, és az ő hatalmas erejében“* (Efézus 6:10). Nekünk magunknak nincs erőnk szembeszállni a sötétség

hatalmával. Ha győzni akarok, erőmet az Úrból kell merítenem. Ennek tudata adott győzelmet olyan embereknek, mint Dávid és Jósafát.

Amikor Dávid szembeszállt Góliáttal, teljesen világossá tette, hogy ő Isten erejében áll:

„Dávid pedig monda a Filiszteusnak: Te karddal, dárdával és paizszsal jössz ellenem, én pedig a Seregek Urának, Izráel seregei Istenének nevében megyek ellened, a kit te gyalázattal illetél. A mai napon kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A Filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, hogy van Izráelnek Istene. És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és ő titeket kezünkbe fog adni.”

1 Sámuel 17:45-47

Hasonlóképpen, amikor az ellenségtől való szabadulásért Jósafát az Úrhoz kiáltott, a Szentlélek által Jaházuel próféta válaszolt: *„Így szól z Úr nektek: Ne féljetek és ne rettegjetek e nagy sokaság miatt, mert nem ti harcoltok velök, hanem az Isten”* (2 Krónika 20:15). Nagyon fontos ezt megértenünk, különben a félelem és elbátortalanodás legyőznek minket.

Hadakozásunk fegyverei

A másik fontos dolog, emire emlékeznünk kell, hogy a mi *„hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében...”* (2 Korinthus 10:4-5, újford.). A „testi” szó ellentéte a „szelleminek” és a pusztán emberire vonatkozik. Isten ereje nélkül minden energiánkat egyesítve sem tudunk a sötétség erőivel elbánni. Mivel szellemi csatában vagyunk, szellemi fegyverekre van szükségünk. Isten pontosan ezzel látott el bennünket: *„vitézkedésünk fegyverei erősek az Istennek, erősségek lerontására, lerontván okoskodásokat és minden magasztot, a mely Isten ismerete ellen emeltetett...”* Fegyverek, melyek erősek Istenben! Az „erős” szót itt „dinamikusnak”, „hatalmasnak” is lehet fordítani. Isten mindennel ellátott bennünket a győzelemhez. Csak meg kell ragadnunk azt, ami már a rendelkezésünkre áll.

Melyek azok a „fegyverek“, melyeket Isten nekünk adott? Nem más, mint az ima, Isten Igéje és a dicsőítés. Teljesen el kell ezekben merülnünk, ha sikeresen akarjuk megharcolni „hitünk szép harcát“. Később majd alaposabban elemezzük ezeket a fegyvereket, melyek „erősek Istenben“, de most folytassuk ellenségünk leleplezését.

E világ istene

„Lőn pedig egy napon, hogy eljövének az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt, és eljöve a Sátán is közöttük. És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jösz? És felele a Sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet.“

Jób 1:6-7

Ebből a Jób könyvéből vett részletből láthatjuk, hogy ellenségünk, a sátán valóban él és virul a földön. De felmerül a kérdés: mit csinál? A válasz: jóval többet, mint amivel az emberek többsége vádolja. Vessünk egy pillantást az ördög némely tevékenységére a világban.

Természeti tényezők

Az első dolog, amit fel szeretnénk fedni, az az ördögnek a fizikai téren, a természet szintjén végzett munkája. A Biblia tanítja, hogy az ördögnek bizonyos mértékű hatalma van a természet felett. Épp ezért meggyőződésem, hogy azon dolgok nagy része, melyeket mi csak „elemi csapásoknak“, „természeti katasztrófáknak“ vagy „isteni büntetésnek“ nevezünk, valójában a sátán munkájának megnyilvánulásai. Nos, nem azt mondom, hogy minden katasztrófa sátáni tevékenység eredménye, de ha figyelembe vesszük az ezekből származó pusztulást és halált, s a tényt, hogy ezekért általában Istent éri a vád, akkor azt hiszem indokolt arra gondolni, hogy nagyon sok ezekből az eseményekből sátáni ihletettséggű és kivitelezésű. A sátán legalábbis felhasználja a „természeti katasztrófákat“ abban a próbálkozásában, hogy elpusztítsa, elbátortalanítsa és legyőzze Isten munkáját a világon. Az efféle gondolkodásnak bibliai alapja van. Térjünk vissza ismét Jób könyvéhez:

„És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő, és bűngyűlölő. Felele pedig az Úrnak a Sátán, és monda: Avagy ok nélkül féli-é Jób az Istent? Nem te vetted-é körül őt magát, házat és mindenét, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön. De bocsássad csak rá a te kezedet, verd meg mindazt, a mi az övé, avagy nem átkoz-é meg szemtől-szembe téged?! Az Úr pedig monda a Sátánnak: Ímé, mindazt, a mije van, kezedbe adom; csak ő magára ne nyujtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán az Úr elől. Lőn pedig egy napon, hogy az ő fiai és leányai esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában. És követ jöve Jóbhoz, és monda: Az ökrök szántanak, a szamarak pedig mellettök legelésznek vala. De a Sabeusok rajtok ütének és elhajták azokat, a szolgálkat pedig fegyverrel ölék meg. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. Még szól vala ez, mikor jöve egy másik, és monda: Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgálkat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A Káldeusok három csapatot alkotának és ráütének a tevékre, és elhajták azokat; a szolgálkat pedig fegyverrel ölék meg, csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában; És ímé nagy szél támada a puszta felől, megrendíté a ház négy szegeletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.“

Jób 1:8-19

Itt jellemző példáját láthatjuk annak, amire gondoltam. Az égből leszállott tűz, amely elpusztította a nyájakat és a szolgálókat, s a szél, mely összedöntötte a házat, megölte Jób gyermekeit, mind az ördög tevékenységének közvetlen eredményei volta. Az egyetlen túlélő követ mégis úgy utalt a tűzre, mint „Isten tüzére“. A sátán életet pusztít, majd igyekszik a vádat Istenre hárítani. Ez ma is igaz. Gondoljunk csak az emberek hozzáállására a közelmúltban történt földrengésekkel, tüzesetekkel, árvizekkel vagy viharokkal kapcsolatban, amelyek a világ különböző részein pusztítottak. Ahogy halljuk az áldozatokkal készült interjúkat, vagy olvassuk nyilatkozataikat az újságban, állandóan Istenre hivatkozó, leginkább negatív jellegű utalásokkal találkozhatunk, valamiképp mindenért Őt hibáztatva. Ez is a sátán munkája.

Maga a név, hogy „ördög“, rágalmozót és vádlót jelent. A sátán először felzavarja a természet erőit halált és pusztulást okozva, majd szépen Istenre hárítja a felelősséget. Ami a tragédia, hogy a legtöbb ember hisz neki. Valaki itt azt kérdezhetné: valóban azt állítod, hogy földrengések, árvizek, szélviharok stb. a sátán munkái? A válaszom a következő:nem mindig, de valószínűlg gyakrabban, mint gondolnánk. Ha figyelembe vesszük a sátán céljait (ti., hogy öljön és pusztítson) a „természeti katasztrófák“ igazán jó eszköznek bizonyulnak.

Emberi tényezők

De ez még nem minden! A sátán szintén aktívan tevékenykedik az emberi viszonyok területén. Legyen az a nemzetközi politika, a médiák, egyetemi oktatás, szórakoztató ipar, vagy a legújabb divathullám – a sátán befolyása mindenben érezhető. Pál úgy utalt a sátánra, mint *„levegőbeli hatalmaság fejedelmére“*, olyan lélekre, *„mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik“* (Efézus 2:2). Az evolúciótól a kommunizmusig, a fajgyűlölettől a kulturális toleranciáig, a szervezett bűnözéstől a világháborúig, a szexuális forradalomtól az AIDS-ig, az összeomlott otthonoktól az erőszakhullámokig, az alkoholizmustól a kábítószerélvezésig a sátán munkája nyilvánvaló. A gyűlölet és az erőszak, a halál és a pusztítás, a fájdalom és a nyomorúság – a történelem kezdetétől fogva nagymértékben a sátán munkájának köszönhető. Valóban igaz, amit János apostol mondott: *„az egész világ gonoszságban vesztegel“* (1 János 5:19).

Hamis vallás

Az ördög tevékenységének egy másik megnyilvánulása a hamis vallás. Ez a sátán mesterműve és valószínűleg befolyásának leghatalmasabb eszköze. Egyben leggyilkosabb fegyvere is, hiszen közvetlenül az emberek lelke ellen irányul. Az ördög legfőbb célja, hogy az emberi lelket visszatartsa a Krisztusban rejlő üdvösségtől. Hogy ezt elérje, mindenre kész, ami csak a hatlmában áll – még a vallásosság bátorítására is. Mit

érték a „hamis vallás“ alatt? Mindent a hinduizmustól, annak tömérdek istenségével együtt az iszlámig és Allahig, ez egy megismerhetetlen istenig. S ide tartoznak a különféle álkeresztény vallások, mint a Jehova tanúi, a mormonok, az ún. „keresztény tudomány“ stb. Pál apostol figyelmeztetett, hogy *„maga a sátán is átváltoztatja magát a világosság angyalává“* (2 Korinthus 11:14). E hamis vallásos rendszereken keresztül a sátán emberek sokaságát vakította meg és fordította el az igazságtól, ahogy Pál is mondta: *„Ha mégis leplezett a mi evangéliomunk, azoknak leplezett, a kik elvesznek: A kikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliomának világosságát, a ki az Isten képe“* (2 Korinthus 4:3-4).

Ahogy mindinkább felismerjük a sátán tevékenységét ezen a világon, hadd vezessen ez bennünket erős fegyvereink, az ima és az evangélium hirdetése erőteljesebb használatához. Az ima a katasztrófát is lehetőséggé változtathatja arra, hogy Isten minkáldjon. Az imán és az evangélium hirdetésén keresztül Isten cselekszik az emberek között az Ő lelkének kitöltése által, hatalmas változást idézve elő. A reformáció és a nagy keresztény ébredések jó példái annak, hogy Isten képes kedvezőtlen állapotokat és fonák helyzeteket is felhasználni az Ő munkájához. Az evangélium hirdetése által az emberek megszabadulhatnak a hamis vallás megvakító hatása alól Krisztus üdvözítő felismerésére jutva.

Minden jó katonai vezér fontosnak tartja az ellenség mozgásának felderítését. Minél inkább ismerjük az ördög tevékenységét, annál biztosabban győzhetjük le őt, és segíthetünk ebben másoknak is. De folytassuk az ellenség ténykedésének egy másik oldalával – „az ördög ravaszágai“-val.

Az ördög ravaszágai

„Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben ... Mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.“

Efézus 6:11-12, 16

„Az ördög ravaszágai“ és a „gonosz tüzes nyilai“, bár széleskörű tevékenységet jelentenek, kétségtelenül magukba foglalják a sátán támadását elménkre és érzelmeinkre. Az ilyen támadások eredményei a

következő tapasztalatok: kárhoztatás, kétely, félelem, gonosz gondolatok és depresszió. Nem állítom, hogy érteném – a sátán vagy a démonok hogyan férnek hozzá elménkhez és az érzelmeinkhez, de a képességük világos mind az Írásból, mind Isten szolgáinak a bizonyágtételeiből, végig az egyháztörténelem folyamán. Példaként vegyük az 1 Krónika 21:1-ben leírtakat: „*Támada pedig a Sátán Izráel ellen, és felindítá Dávidot, hogy megszámlálja Izráelt.*“ Amikor Dávid hirtelen meg akarta számolni a népet, kétlem, hogy tudatában volt annak, hogy a sátán hatása alatt áll, mégis pontosan ez történt.

Az Újszövetségben hasonló esetet találunk Péter apostollal kapcsolatban a Máté 16:13-23-ban. Itt Jézus azt kérdezte tanítványaitól: „*Ti pedig kinek mondtok engem?*“, amire Péter válaszolt: „*Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.*“

De amint Jézus arról kezdett szólni, hogy a jeruzsálemi vezetők el fogják utasítani őt, majd az elkövetkezendő kivégzéséről beszélt, Péter – jószándékból ugyan, de félrevezetettve – félrevonta Jézust és feddni kezdte: „*Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg veled.*“

Jézus válasza segít megértenünk a helyzetet. Odafordulván azt mondta Péternek: „*Távozz tőlem Sátán; bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.*“ Péter elméje a sátán hatása alatt állt – ezen a ponton a gondolatai sátáni ihletettségek voltak. De épp ez teszi még figyelemreméltóbbá az esetet: mindjárt előbbi jó válasza után Péter feddi Jézust, holott előbbi vallomása isteni eredetű kijelentés volt.

A sátánnak az értelemre és érzelmekre gyakorolt támadásának talán legtragikusabb példája a János 13:2-ben található: „*az ördög belesugalta más Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt.*“

Mindezekben a példákban láthatjuk az ellenség azon képességét, hogy hasson gondolkodásmódunkra és érzéseinkre. E tény ismeretében most közelebbről is meg szeretnénk vizsgálni „*az ördög ravaszágait*“, hogy felismerhessük őket és elkerüljük csapdájukat.

Kárhoztatás

Az ördög gyakori taktikája, hogy olyan érzést keltsen benned, mintha el lennél választva Isten szeretetétől és megbocsátásától. Ez általában

akkor következik be, ha részedről bukás, mulasztás történt. Lehet, hogy olyat tettél, amiről tudtad, hogy nem kellett volna; vagy nem tettél meg valamit, amiről tudtad, hogy meg kellett volna tenni. Általában itt jön elő a kárhoztatás. Nagyon fontos viszont megkülönböztetni egymástól a belső meggyőződést és a kárhoztatást. A bűn felismerése és a vele kapcsolatos meggyőződés a Szentlélek munkája, ami büntudatot ébreszt bennünk bűneink miatt és a kereszthez vezet bennünket, hogy megbocsátást nyerjünk. Ezzel ellentétben a kárhoztatás ugyan büntudatot idéz elő, de az áldozatot a reménytelenség állapotában hagyja.

Az ördög jön és azt sugallja neked, hogy Isten lemondott rólad; valahogy így: „Ez egyszer túl messzire mentél“, értvén ez alatt, hogy neked a megbocsátás már nem áll rendelkezésedre. Olyan nyomasztó érzéseid lehetnek, hogy Isten teljesen elhagyott téged és többé nem szeret. Ez mind jellemző „*a gonosz tüzes nyilaira*“. Az ellenség tüzes nyilait csak a hit pajzsával, az Isten Igéjébe vetett hittel tudjuk kioltani. A kárhoztatás ereje a sátán azon képességéből ered, hogy rá tud vezetni minket a gondolatra: valójában Isten az, aki kárhoztat. Mert végül is, ha Isten ellenünk, ki van akkor velünk? És ennek pontosan az ellentéte igaz! A Róma 8:1-ben Pál ezt mondja: „*Nincsen immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak...*“ Majd a 31. versben ezzel folytatja: „*Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?*“ A 33. és 34. versben azt kérdi: „*Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, a ki megigazít; Kicsoda az, a ki kárhoztat? Krisztus az, a ki meghalt, sőt a ki fel is támadott, a ki az Isten jobbján van, a ki esedezik is érettünk.*“ Minden vádló gondolat, kárhoztató érzés „testvéreink vádlójától“ jön. Csak a Bárány vérébe vetett bizalom által győzhetjük le a sátáni kárhoztatást.

Ha vétkeztél, ne engedd, hogy az ördög kárhoztatásával elfordítson Istentől. Ehelyett valld meg a bűnt és jusson eszedbe, hogy Ő „hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól“ (1 János 1:9).

Kétely

Az ördög másik „tüzes nyila“ kételyt plántálni az elménkbe. A sátán meg fog próbálni kételyt ébreszteni benned mindennel kapcsolatban, Isten létezésétől kezdve egészen az üdvösségedig. Különös figyelmet fordít Isten Igéjének aláásására. Fontos megjegyeznünk, hogy különbség van a

kétkedés kísértése és a hitetlenség bűne között. Lehetséges kételytől gyötörtetni, de ugyanakkor a hitetlenség bűnétől ártatlannak lenni.

A nagy angol prédikátor, Charles Spurgeon számára sem volt ismeretlen a kísértésnek e sajátos formája. Azt mondta: „Az én egyéni kísértésem a folytonos hitetlenség. Tudom, hogy Isten ígérete igaz. Mégis állandóan támad engem a kísértés – kétkedj benne, ne bízz benne stb.“ Spurgeon természetesen győzött e kísértés felett, de szavai arra utalnak, hogy állandó harcai voltak ezen a területen.

Tehát, hadd hangsúlyozzam újra: nem bűn, ha nagy a kétkedésre csábító kísértés. A kétely csak akkor válik bűnné, ha elhagyjuk magunkat és megengedjük, hogy uraljon minket. A sátán az Isten Igéjében való kétkedéssel kísértette Évát, aki mindaddig nem vétkezett, míg el nem fogadta a sátán ajánlatait. Csak ezért, mert a kétkedés kísértésébe estél, még nem jelenti, hogy vétkeztél. Ellenállhatsz ezeknek a gondolatoknak.

Amikor fiatal hívő voltam, hallottam, hogy bizonyos bibliakutatók és teológusok megkérdőjelezték a Biblia egyes könyveinek a hitelességét. Akkor ezen keresztül a sátán az Isten Igéjébe való kétkedést akarta belém plántálni. Valahogy így gondolkoztam: „Ezek az emberek teológusok és éveken át tanulmányozták a Bibliát; tudnak héberül és görögül. Én nem tudok semmit. Hogyan is juthat eszembe, hogy nekem van igazam, ők pedig tévednek.“ Ismerősen hangzik? Vagy lehet, hogy ilyen tapasztalatod volt: olvasod a Bibliát, egyszer csak az elmédet kérdések árasztják el: „Biztos vagy benne, Jézus Krisztus valaha is létezett? Tényleg megtörténtek azok a csodák? Hogyan támadhatott fel valaki? És mi van a többi vallással? Nem öntelt dolog azt állítani, hogy Jézus az egyedüli út Istenhez?“ És még sorolhatnánk tovább.

Ilyen és hasonló dolgokat javasol neked a sátán, miközben mindig megpróbálja aláásni Isten Igéjét. Megpróbálta Évával a kertben: „*Csakugyan azt mondta az Isten?*“ (1 Mózés 3:1), majd Urunkkal is a pusztában: „*Ha Isten fia vagy ...*“ (Lukács 4:3) – biztos lehetsz benne, hogy veled is meg fogja próbálni. Isten Igéje az iránytű és a kormánykerék, amely a viharos keresztyén életben vezet bennünket. Ha az ördög rá tud venni, hogy csak a legkisebb dologban is kétkedjünk, könnyen hajótörést szenvedhetünk. Természetesen ez is a célja. Ne engedj a kételynek. Ismerd fel, mint az ördög egyik taktikáját, és állj erősen Isten Igéjében.

Még egy dolog: ne téveszd össze az őszinte kérdéseket a kétellyel. Figyeld meg a különbséget Zakariás és Mária Gábrriel angyalnak adott válaszában (Lukács 1:18, Lukács 1:34). Látszólag mindketten ugyanazt kérdezik: „*Hogyan lehetséges ez?*“ Bár itt nem is a „hogyan“ volt a

döntő, hanem inkább a kérdés mögötti hozzáállás. Zakariás kérdésében kételkedés volt, mintha azt akarta volna mondani: „Ugyan már, nem gondolhatod komolyan. Semmi esetre sem!” Mária viszont inkább csak afelől érdeklődött, hogy milyen módon fog a csoda végbemenni. Ez nyilvánvaló Gábrrielhez intézett utolsó mondata alapján: *„Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint.”* Mária nem kételkedett Isten Igéjében, hanem alárendelte magát az Ő tervének.

Kérdéseket feltenni helyes, mert így tanulunk. Őszinte kérdéseken keresztül a kételkedésre való kísértést lehetőséggé változtathatod, hogy növekedj az Úr, az Ő Igéje és útjai megismerésében. Minden kérdés végén rá fogsz jönni, hogy Isten igaz, ahogy Pál a Róma 3:4-ben leszögezi: *„Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug.”*

Félelem

Még egy az ördög ravaszágai közül a félelem taktikájának használata. Gonosz következményekkel fenyegeti azokat, akik bíznak az Úrban és engedelmsekednek neki. Amikor George Whitefield, a XVIII. századi ébredések ismert egyénisége megkérte barátját, John Wesleyt, hogy vegye át a szabadtéri igehirdetői szolgálatát, John hirtelen olyan érzést fogta el, ha ezt megtenné, akkor azonnal meghalna. Amikor isteni vezetést keresve néhányszor taláломra megnyitotta a Bibliáját, az Írás is a halálfélelmet látszott igazolni. De félelmei csupán a sátán munkájának bizonyultak, aki megpróbálta visszatartani a munkától, amlyre Isten elhívta. Tulajdonképpen ennek a meghívásnak az elfogadásával kezdte el John Wesley híres evangelizáló munkásságát, amely több mint 50 évig tartott, több tízezrek megtérését és a metodista egyház megalapítását eredményezve.

A megfélemlítés taktikájának másik példája egy rabbi története, aki különböző körülmények által elfogadta Jézust, mint Izrael Messiását. Miután megtért, rájött, hogy ki kell választania egy napot, amikor alámerítkezéssel nyilvánosan is megvallaná hitét. Elbeszélése a keresztség napján történekről kiválóan ábrázolja a sátán próbálkozásait, hogy a félelemkeltés taktikáján keresztül megakadályozza Isten munkáját. A történet így hangzik:

„Azon a reggelen, hajnalhasadáskor arra ébredtem, hogy a hideg ráz, és úgy tűnt, mintha valaki megkérdezte volna: „Mire készülsz te ma?”“

„Fölugrottam az ágyból, majd le-föl járkáltam a szobában, mint aki magas láztól szenved, teljesen összezavarodva. Alig vártam már az alkalmat, hogy megkeresztelkedjem és örömmel készültem a Jézus Krisztusba vetett hitem nyilvános megvallására. De most valami hirtelen változás állt elő bennem. A hang, mely hozzám szólt, az emberiség nagy ellenségétől jött, de természetesen oly ravasz volt, hogy akkor én nem voltam tudatában, hogy a sátán az.“

„Jó néhány kérdés merült fel gyorsan egymás után, és olyan zavarban voltam, hogy mind szellemileg, mind fizikailag betegnek éreztem magam. Azt kérdezte: „Te ugye meg fogsz keresztelkedni? Tudod-e, hogy e lépés megtétele elválaszt majd oly szeretett feleségedtől? Soha többé nem élhet veled. Fel tudod fogni, hogy a gyermekeid, kiket úgy szeretsz, többé nem fognak apunak szólítani és nem néznek többé a szemedbe. Testvéreid és minden rokonod halottnak nyilvánít és örökre összetöröd a szívüket. Hogyan lehetsz ilyen kegyetlen saját testeddel és véreiddel szemben? A saját néped megvet majd és gyűlöl téged. Teljesen elszakítod magad, népedtől. Nem lesz több barátod a földön. Oly egyedül maradsz, mint az óceánon magányosan sodródó fadarab. Odalesz a tekintélyed, hivatali állásod.“

„Ezek a gondolatok, melyeket, szinte hallható kérdések formájában a sátán tett fel nekem, akivel mint személyes ellenséggel most találkoztam először, megzavartak és szinte tébollyultá tettek. A barátom, aki velem volt, miután ezt észrevette, megpróbált minden lehetséges módon erősíteni és bátorítani, de kevés eredménnyel. Térdre borultam és imádkoztam, de a sátáni ámítás éppoly erős volt.“

A történet az ezt követő események leírásával folytatódik. Mivel szellemileg és fizikailag is betegnek érezte magát, elment közölni a lelkipásztorral, hogy nem tud megkeresztelkedni. Ugyanebben az időben egy másik pásztor gyülekezetével együtt indíttatást érzett, hogy imádkozzon ezért az emberért, akiről tudták, hogy keresztség előtt áll. Amint elkezdtek imádkozni, engedett a nyomás és ahelyett, hogy lemondta volna a bemerítést, megkeresztelkedett és nyilvánosan megvallotta Krisztust, előbbi vágya szerint.

Ez az ember később az Úr hatalmas bizonyágtevője lett, aki megalapította az ún. „Amerikai Zsidó Missziós Testületet“. Sok izraelita társát vezette a Messiás Jézusban való hitre.

Megfigyelted, milyen gonosz következményekkel fenyegette a sátán ezt az embert, ha engedelmeskedik az Úrnak? Pedig ez még csak afféle ijesztgetés volt, akárcsak John Wesley esetében. A sátán úgy fog fenyegetni téged, amint Saul fenyegette Dávidot, vagy Szanballat és

Tóbiás fenyegette Nehémiást. De ez minden, amit tenni tud, „*mert nagyobb az, a ki bennetek van, mint az, a ki e világban*“ (1 János 4:4). És ismét: „*Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?*“ (Róma 8:31). Ne engedd, hogy a sátán a félelem taktikáján keresztül távol tartson Isten akaratától. Emlékezz: „*Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét*“ (2 Timóteus 1:7). A mi mennyei Atyánk a legjobbat akarja számunkra az örökkévalóság szempontjából. Engedd át magad Neki félelem nélkül. Figyeld, hogy Ő mit fog tenni. Az Atya mindent a legjobban tud.

Gonosz gondolatok és képzelődések

Az „ördög ravaszságainak“ harmadik megnyilvánulása a gonosz gondolatok. Imádkoztál-e már valaha, miközben az elmédet hirtelen istenkáromló gondolatok ostromolták? Dicsőítés közben előfordult-e már veled, hogy pornográf képek villantak át az agyadon? Volt már olyan időszak az életedben, amikor siralmas gondolatok kísértettek; gondolatok, melyektől a rosszullét környékezett és nyomasztottak; gondolatok, melyek alól vártad a szabadulást – szexuális erkölcstelenség gondolatai, gyilkosságé, vagy öngyilkosságé? Ha igen, nem vagy egyedül.

Tapasztalatból tudom, miről beszélt Pál apostol, amikor a „tüzes nyilakról“ szólt. Nagyon fontos megkérdeznünk ezen a ponton: hogyan tudom megkülönböztetni a gonosz tüzes nyilait a gyonosz gondolatok bűnétől? A gonosz gondolatok belülről jönnek, ahogy Jézus is mondta: „*Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok ...*“ (Máté 15:19). A gonosz gondolatokat uralni tudod és tőled függ, hogy elfogadod-e, táplálod-e őket. A gonosz tüzes nyilai viszont kívülről jönnek és bizonyos fokig ellenőrizhetetlenek. Ezenkívül támadó jellegűek is. Nem csak, hogy nem akarsz rájuk gondolni, de tudatosan elutasítod őket.

Hadd vegyünk szemléltetésül egy tapasztalatot Spurgeon éltéből. Hosszabb időn át istenkáromló gondolatok olyan támadásának volt kitéve, hogy a teljes csüggedés határán állt, és már a saját üdvösségét is megkérdőjelezte (mert végül is, hogy gondolhat egy igaz keresztyén ilyeneket?). Amikor a nagypjának, aki szintén az evangélium szolgálója volt, beszámolt ezen bajáról, a nagyapa egyetlen egyszerű kérdést tett fel neki: „Élvezed te ezeket a gondolatokat?“ „Nem, gyűlölöm őket!“ – válaszolta a fiatal Spurgeon. „Akkor ne legyen semmi közöd hozzájuk. Ne

birtokold őket, mert nem a tiéd, hanem az ördögéi.“ – hangzott a nagypapa válasza.

Az ördög elvetemült; gondolatokat plántál az elmédbe és rá akar venni, hogy azt hidd – azok a te gondolataid. De ne birtokold őket; utasítsd vissza őket, tudván azt, hogy ki áll mögöttük.

Sőt, az ellenség fegyvereit önmaga ellen irányíthatod, ha az ilyen támadások idejét imára és dicsőítésre fordítod. Olyan lehetsz, mint Benája, aki *„kivevé az égyiptomi kezéből a dárdát, és megöle őt a maga dáradjával“* (2 Sámuel 23:21).

„Továbbá, Atyámfiai, a mik csak igazak, a mik csak tisztességesek, a mik csak igazságosak, a mik csak tiszták, a mik csak kedvesek, a mik csak jó hírűek; ha van valami erényes ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.“ (Filippi 4:8)

Miként a természettől idegen a légüres tér, úgy a mi elménk sem tud sokáig üres maradni. A jó gondolatok nem hagynak helyet a rossznak.

Depresszió

Az „ördög ravaszágai“ közül talán a depresszió a legpusztítóbb erejű, mert a sátán ahhoz felhasználja mindazokat a dolgokat, melyekről eddig beszéltünk (kárhoztatás, kétely, félelem, gonosz gondolatok és képzelődések), majd ezeket kétségbeesésbe csomagolja és a reménytelenség nyomasztó érzésével hagy magadra.

Az idők folyamán Isten emberei közül nagyon sokan tudták, mit jelent depresszióban lenni. Meglepődve fedezheted fel, hogy a zsoltáríró és Pál apostol is megtapasztalták azt. Hallgasd meg a szavakat:

„Nyomorúságom idején az Urat keresem; kezem feltartom éjjel szüntelenül; lelkem nem akar vigasztalást bevenni. Istenről emlékezem és sóhajtok; róla gondolkodom, de elepedt az én lelkem. Szemeimet ébren tartod; hánykolódom, de nem szólhatok.“ (Zsoltárok 77:3-5)

„... felette igen, erőnk felett megterhelgettünk, úgy hogy életünk felől is kétségben valánk.“ (2 Korinthus 1:8)

Szintén nagyon sok példa áll rendelkezésünkre az egyháztörténelemből. William Cowper, a nagy angol költő és himnuszíró egész életén át a depresszióval küzdött.

Spurgeon a következőket mondta: „Lehet, hogy minden ember közül én vagyok a legmélyebb depresszió áldozata időnként ... Oly félelmetesé,

hogy remélem senkinek sem kell közületek a nyomorúságnak ezt a végletét megtapasztalna.“

Láthatjuk, hogy Isten népe nincs kivonva a depresszió alól. Időnként mindenki szenved a csüggedés, a levertség érzésétől, egyesek gyakrabban és erősebben, mint mások. A kérdés az: mit tegyünk a depresszióval?

Először is tudnunk kell, mi okozza. Alapvetően négyféle depresszóról beszélhetünk. Első a szervi eredetű depresszió (testi rendellenesség, ill. hormonális vagy kémiai egyensúly hiánya). Létezik környezettől függő depresszió; az élet problémái nyomnak el minket. Más depresszió a bűnnel kapcsolatos. Végül, van olyan depresszió, amely közvetlenül sátáni tevékenység eredménye. Nem mindig könnyű meghatározni, milyen jellegű depresszióval állunk szemben, de Isten megígérte, hogy bölcsességet ad mindazoknak, akik kérik tőle (Jakab 1:5). Miután felfedtük az okot, folytathatjuk a kezeléssel. Ha az ok szervi, akkor a kezelés elsődlegesen orvosi lesz. Ha az ok környezettel kapcsolatos, akkor a megoldás a környezeteid bibliai szemszögből való megvilágítása és az Istenbe vetett bizalom. Ha az ok bűn, akkor bűnbánatra van szükséged. Ha az ok sátáni, akkor csak a szellemi fegyvereink, az Isten Igéje és az ima segíthetnek.

Annakidején, amikor idegnyugtatók még nem léteztek, William Cowpert az ő mély, sötét depressziójából hűséges barátja és pásztorja, John Newton imája segítette ki. A gyógyszeres kezelés hasznos lehet, de nem alkalmazható az ima és Isten Igéje nélkül. Véleményem szerint, eredetétől függetlenül a depressziónak mindig van sátáni jellege. Ezért hiszem, hogy mindenfajta depressziót, forrásától függetlenül, bibliai tanácsadással és imával kell kezelni.

Ha depresszió gyötör, jusson eszedbe, hogy *„a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be ... de hű az Isten, a ki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenedést is megadja majd ...“* (1 Péter 5:9 és 1 Korinthus 10:13). Ne higgy a sátán hazugságának, hogy nincs remény és akár az egésztest fel is adhatod. Nézz az Úrra! Hívd segítségül az Ő nevét! Támaszkodj az Igére! Imádkozz, és kérj másokat, hogy imádkozzanak érted. Fogadd el lelkipásztorod vagy érettebb keresztyén barátod istenfélő tanácsát. Végül ismerd fel, hogy *„a békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar“* (Róma 16:20).

Most menjünk tovább és nézzük meg az ördög ellenünk folytatott háborújának végső eszközét – a **kísértést**.

A kísértés

„Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oszoslán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: A kinek álljatok ellen, erők lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.“

1 Péter 5:8-9

A sátán legismertebb tevékenysége az emberiség kísértése. A kísértés gonoszra való csábítás, és ez az emberek általános tapasztalata, akár keresztyének, akár nem. Mégis a sátán a keresztyének kísértésére külön erőfeszítést tesz. Tudja, ha egy keresztyént el tud csábítani, akkor bizonyos mértékben a gyülekezet fogja hitelét veszíteni, s ez az Úr nevére fog szégyent hozni. Ahogyan Dávid bűne Bethsabéval *„alkalmat adott az Úr ellenségeinek a gyalázásra“*, ugyanígy van a vétkező keresztyénekkal is. Ez a sátán egyik indítéka a hívők kísértésére. Egy másik ok, amiért a sátán kísérteni fog az, hogy egyszerűen gyűlöl téged és el akar pusztítani. Ő tudja, hogy *„a bűn pedig teljességre jutván halált nemz“* (Jakab 1:15).

Amikor Péter a sátánra mint *„ordító oroszlánra“* utalt, aki *„szerte jár, keresvén, kit elnyeljen“* (1 Péter 5:8), kétségkívül a sátán kísértő tevékenységére gondolt. Ha figyelembe vesszük, hogy a kísértő célja, hogy öljön és pusztítson, nem engedhetjük meg magunknak, hogy könnyen vegyük a kísértést; ellenkezőleg, józannak és ébernek kell lennünk, amikor az ellenségünkkel, az ördöggel bánunk.

A kísértés felismerése

Az első dolog, amit meg kell tennünk a kísértéssel kapcsolatban, hogy megtanuljuk felismerni azt.

A sátán egyik tulajdonsága az alattomoság. Ő gyakran annyira jól álcázza magát, hogy a kísértett személy nincs is tudatában, hogy valójában mi történik. Mint ahogyan a jó horgász tudja, milyen a tökéletes csali, ugyanúgy a sátán is ismeri gyenge területeidet és ennek megfelelően fog kísérteni. A világosság angyalaként, kétségbeesett, segítségedet kérő barátként, anyagi problémáid megoldásaként, vagy

éppen szegényes önképed válaszáként tud megjelenni, és még sorolhatnánk tovább. Pál a sátán ezen tulajdonságára utalt, amikor a korinthusiaknak írt. Ezt mondta: *„Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől“* (2 Korinthus 11:3).

Bár néha nehéz felismerni a kísértést, mindig biztos lehetsz benne, hogy kísértve vagy, amikor olyan helyzetekkel találod magad szembe, mely kimagyarázásra, kompromisszumra vagy bármilyen módon Isten Igéje iránti engedetlenségre készítenek.

A kísértés elkerülése

Egy másik fontos dolog a kísértés kezelésében, hogy minden tőled telhetőt megteszel annak elkerülésére. A kísértést először is ima által kerülheted el. Jézus mondta: *„Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek“* (Máté 26:41). Másodszor, a kísértést elkerülheted, ha önmagadról valós képet alkotsz. Ez azt jelenti, hogy elismered a gyengeségeidet és elkerülsz azokat a dolgokat, melyek külön problémát jelentenek számodra. Ha problémád van a szexuális bűnnel, akkor minden tőled telhetőt meg kell tenned, hogy elkerülsz bármely helyzetet, melyben elbukhatnál. Ez jelentheti, hogy elkerülsz bizonyos személyeket, vagy társaságokat; azt is jelentheti, hogy elkerülsz a szórakozás bizonyos formáit (pl. mozit, TV-t, különösen a kábeltévét, vagy éppen az újságárusok asztalát). Ha problémát jelent számodra az alkohol vagy a kábítószer, akkor el kell kerülnöd azokat a helyeket és helyzeteket, melyek kísértésbe vihetnek. Ugyanez az elv vonatkozik bármely gyenge területre. Ha ezek után továbbra is kísértve vagy, akkor ugyanúgy mint József esetében Potifár feleségével, egyedüli megoldásként a menekülést választhatod. Sebezhető területeid ismerete már önmagában egy lépés a kísértés felett aratott győzelem felé. Emlékezz: *„azért a ki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék“* (1 Korinthus 10:12). Ne vidd magad kísérhető helyzetbe, ehelyett *„ezeket kerüld; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet ... Harczold meg a hitnek szép harczát, nyerd el az örök életet“* (1 Timótheus 6:11-12).

A kísértés legyőzése

A jó hír a kísértéssel kapcsolatban, hogy győzelmet arathatunk felette. Nagyon fontos ezt tudni. Amikor egyes keresztyének beszédét hallgatod vagy megfigyeled őket, úgy tűnhet, hogy a győzelem lehetetlen és a visszaesés a keresztyén tapasztalatnak csak egy másik, elkerülhetetlen oldala. Mégis, semmi sem állhat távolabb az igazságtól. A Biblia kijelenti nekünk, hogy igenis lehetséges a győzelem. János apostol azt mondta: *„Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek“* (1 János 2:1). Jakab a 4. rész 7. és 8. versében a győzelem megszerzésére tanít minket: *„Engedelmeskedjete az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek. Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok.“*

A győzelem azzal kezdődik, hogy teljesen alárendeljük magunkat Istennek. Ha Jézus nem az életünk Ura, akkor nagyon nehéz lesz, hacsak nem lehetetlen, győzni a kísértés felett. Amikor alárendeljük magunkat Istennek, akkor állhatunk ellen az ördögnek. Ez annyit jelent, hogy használjuk azokat a fegyvereket, amelyeket Isten adott nekünk. Az elsődleges fegyver Isten Igéje. Ahogy ellenállunk, a sátán előbb-utóbb el fog futni tőlünk. Máté 4:1-11-ben ennek szép példáját láthatjuk Krisztus életéből. Jézus, miután negyven nap és éjjel böjtölt, találkozott a sátánnal, aki ezt mondta neki: *„Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.“* Itt Urunk azt teszi, amire mi is taníttatunk – ellenáll az ördögnek. Hogyan? Isten Igéjével. *„Meg van írva: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, a mely Istennek szájából származik.“* Bármikor kísértette a sátán, Jézus az Igével hárította el. Nekünk is az Ige segítségével kell elbánnunk a kísértéssel, mint ahogyan Jézus tette. Amikor a sátán azzal kísért, hogy térj vissza régi szokásodhoz, a 2 Korinthus 5:17-el állj ellen: *„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme újjá lett minden.“* És a Róma 6:11-12-vel: *„Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban. Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjete néki az ő kívánságaiban.“* Amikor a sátán erkölcstelenséggel és olyan dolgokkal kísért, melyeket Isten megtilt, a 1 Korinthus 6: 19-20-al állj ellen: *„Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek abennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi.“* A kísértés ilyen gyakorlati megfontolásában láthatjuk

Dávid állításának jelentőségét: *„Szívembe rejettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellemed“* (Zsoltárok 119:11). Nagy előny ismerni igéket fejből, amikor kísértéssel állunk szemben. Végül emlékezz, *„hogy a mi ó emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek ... Felszabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgálivá lettetek“* (Róma 6:6,18).

A kísértés tanulmányozásával elérkeztünk ennek a résznek a végéig. Itt elsősorban az ellenség természetével és tevékenységével foglalkoztunk. Ettől a ponttól kezdve azokat a dolgokat vesszük figyelembe, melyek győzelemre visznek bennünket a keresztyén harcban. Hadd fejezzem be ezt a részt két bátorítással Isten Igéjéből.

„Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, a ki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.“ (1 Korinthus 10:13)

„Lévén annakokáért nagy főpapunk, a ki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz. Mert nem oly főpapunk van, a ki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem a ki megkísértetett mindenkben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.“ (Zsidók 4:14-16)

Isten fegyverzete

„Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltöztvén az igazságnak mellvasába, És felsarúztván lábaitokat a békesség evangéliomának készségével; Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok; Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, a mely az Isten beszéde.“

Efézus 6:13-17

Most megfigyeljük harcunk fegyvereit. Itt Pál egy katonáról fest képet, aki teljesen felkészült a csatára, majd elmagyarázza, hogy nekünk is így kell felöltenünk Isten fegyverzetét. Ez után egy listát állít fel, felsorolva e fegyverzet minden alkotóelemét és összehasonlításként a római katonát használja. Ahelyett, hogy egy akkori katona fegyverzetével

behatóan foglalkoznánk, egyszerűen csak meg akarjuk érteni a hasonlat mögött rejlő üzenetet. Mi a lényeg, amelyre Pál apostol rá akar mutatni? Mi valójában Isten fegyverzete?

Isten fegyverzete elsősorban Isten Igéjének, a Szentírásnak megértése és alkalmazása. A fegyverzet minden darabja az igazság más-más oldalát mutatja be, ami Isten Igéjének teljes megértéséhez vezet és ahhoz a képességhez, hogy alkalmazni tudjuk azt mint hatalmas erőt a sötétség erői ellen. Amikor megfigyeljük azt a fegyverzetet, annak nagy része védelemre szolgál. A fegyverzetet azért kaptuk, hogy megvédjen minket az ellenség támadásától. Az igazlelkűség öve, az igazság mellvasa, a békesség saruja, a hit pajzsa és az üdvösség sisakja főként védelmet nyújtanak és képessé tesznek minket arra, hogy megálljunk és ne essünk el. A fegyverzet védelmi része Isten Igéjének részletes ismeretét jelenti, a keresztyén hit nagy tanaival együtt.

Az igazlelkűség öve

Az övet említi először, mert ez a fegyverzet alapvető alapvető része. A katonának mozgékonyt és erőt biztosít. Ez az igazlelkűség öve. Isten Igéjének igazságai képezik azt az alapot, melyen a csata eldől. Az igazságban felövezettnek lenni azt jelenti, hogy ismerjük és hisszük az igazságot. Az ellenségnek nem lehet ellenállni sem emberi értelemmel, sem hagyománnyal, sem elméleti meggyőződéssel vagy bármi mással, csak Isten Igéjének igazságával. Ezért készen kell vele állnunk. A felkészülés Isten Igéjében való elmerüléssel kezdődik.

Az igazság mellvasa

A következő az igazság mellvasa. A mellevas a létfontosságú szerveket – a szívet, a tüdőt, a májat és a többi belső szervet – védi. Valamikor azt hitték, hogy a testnek e része az ember érzelmi központja. Így például a bánatról úgy beszélünk, hogy „összetörük a szívünk”. Ezért az igazság mellvasa az érzelemeink területén véd bennünket. Figyeljük meg, hogy ez az *igazság* mellvasa. A sátán nagyon gyakran támadja érzelemeinket az igazság tekintetében. Már beszéltünk a kárhóztatásról, arról az érzésről,

hogy Isten ellenünk van. Amikor elborít minket a kárhoztatás, a Krisztusban rejlő megigazulás tanának megértése az, amely az első védekezésünk. Ezt az ismeretet a Szentírásból nyerjük: *„Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne“* (2 Korinthus 5:21). *„Kegyelme dicsőségének magasztalására, a melylyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, a kiben van ami váltságunk az Ő vére által“* (Efézus 1:6-7). *„És találtassam Ő benne, mint a kinek nincsen saját igazságom ..., hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján“* (Filippi 3:9). A Krisztusban lévő igazság az, amire Pál utalt az igazság mellvasának felöltésekor. Más értelemben az igazság mellvasa az igazság gyakorlására is vonatkozhat. A szent élet nehezebbé teszi a sátán számára, hogy büntudattal tántorítson meg minket.

A békesség saruja

Lábainkat fel kell saruznunk a békesség evangéliuma hirdetésének a készségével. A római katona erős, veretezett szandált viselt, hogy harc közben mozdíthatatlanul álljon. Ezek a saruk önbizalmat adtak neki. Nyugodt és kiegyensúlyozott lehetett a csata közepette. Isten békessége az, ami biztonságot és bizalmat ad a csatában. Isten békessége véd minket az elbátortalanodástól és kétségbeeséstől.

A hit pajzsa

A hit pajzsához érkeztünk. A római pajzs, amelyre itt utalva van nagy volt, mely mögé a katona teljesen el tudott rejtőzni. Ez a pajzs teljes védelmet nyújtott a nyílzápor ellen. Amit a pajzs jelentett a római katona számára, azt jelenti a hit a keresztyén számára. A hit pajzsa aktív bizalom Isten jellemében, szeretetében és ígéreteiben, melyeket Igéjén keresztül mutatott meg. Ez a pajzs véd meg minket a gonosz tüzes nyilaitól.

Az üdvösség sisakja

A védelmet nyújtó felszerelés utolsó darabja az üdvösség sisakja. Eza a sisak véd meg minket azoktól a támadásoktól, melyek az üdvösségünk felőli bizonyosság ellen irányulnak. A sátán azzal fog vádolni minket, hogy nem teszünk eleget Istenért és kétségbe vonja üdvösségünk hitelességét. Az üdvbizonyossággal kapcsolatos ismeret is a Szentírásból származik: *„Mert kegyelemből tartattok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék“* (Efézus 2:8-9). *„Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekdünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket ...“* (Titusz 3:5). Ezen igazságok megragadása jelenti az üdvösség sisakjának felöltését.

A Lélek kardja

A fegyverzet utolsó részéhez érkeztünk, ami egyben az egyedüli támadó fegyver. A Lélek kardja ez, ami az Istennek beszéde. Az Ő Igéje, a Biblia, amely élesebb minden kétélű fegyvernél. Isten bölcsessége és Isten ereje, mely az ember értelmének és lelkiismertének ajánlja magát. Nemcsak az igazság, de mennyei igazság forrása. Minden tévedéssel, hamis filozófiával, hamis erkölcsi elvvel, minden bűnnel és megtévesztéssel, az ördög minden ajánlatával szemben áll az egyedüli, elégséges és egyszerű válasz – Isten Igéje, amely menekülésre készíteti a sötétség összes erőit. Isten ereje egyaránt elérhető az egyes keresztyén közösség, a gyülekezet számára. Amíg használjuk Isten Igéjét és csak arra támaszkodunk, győzedelmeskedünk; amint megengedjük, hogy bármi más foglalja el a helyét, legyen az értelem, tudomány, hagyomány, vagy emberek parancsolatai, akkor a gyülekezet vagy a keresztyén az ellenség kiszolgáltatottjává válik.

Példánk a harcban

Ha megnézzük urunk rövid földi szolgálatát, láthatjuk hogyan használta a Lélek kardját. Már megfigyeltük a Krisztus és a sátán közötti

összetűzést a pusztában és láttuk, hogyan kényszerítette Jézus a sátánt menekülésre Isten Igéjével. Ugyanezzel találkozunk újra és újra Urunk szolgálatában, amikor az írástudókkal és a farizeusokkal foglalkozik. Urunk minden alkalommal ügyesen használta a Lélek kardját, ami elhallgattatta ellenségeit. Vegyük például a Máté 21:15 és 16-ban feljegyzett esetet. A vallási vezetők haragudtak Jézusra, mert a gyerekek Messiásnak nevezték. Emlékszel válaszára? *„Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által szerezte dicsőséget?”* Vagy vegyük azt, amikor a szaduceusok egy feltételes helyzettel állították szembe és remélték, hogy heves vitát váltanak ki a feltámadással kapcsolatban. Az Ő válasza a következő volt: *„Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát”* és *„nem olvastátok-e, amit az Isten mondott néktek”* (Máté 22:29, 31). Hasonló példát találhatunk az Úr farizeusoknak adott válaszában, amikor ők azt állították, hogy a Krisztus csak Dávid fia lehet: *„Mimódon mondják, hogy a Krisztus Dávidnak fia? Holott maga Dávid mondja a zsoltárok könyvében...”* (Lukács 20:41-44). Mondezekben a példákban üdvösségünk vezére közvetlenül arra tanít minket, hogy forgassuk erdményesen a Lélek kardját.

Miután leírtuk Isten fegyverzetét, meg kell figyelünk mit jelent azt felvenni. Az Ige buzdít minket: *„öltözzétek fel az Istennek minden fegyverét.”* Mivel Isten fegyverzete Isten Igéjének a megértése és alkalmazása, így Isten fegyverzetének felöltése a Szentírás teljes ismeretét jelenti. Bibliaismeretünk növekedni fog amint időt töltünk az Ige olvasásával, tanulmányozásával, az elmélkedéssel és igeversék fejből való megtanulásával. Hadd adjak egy gyors áttekintést az Ige különböző megközelítési módjairól.

Olvasás

Az olvasás az első és legyegeyszerűbb megközelítése a Szentírásnak. Kezdhethük Mózes első könyvével és egyszerűen végigolvashatjuk egészen a Jelenések könyvéig. Ezalatt a Szentlélek lassan, de biztosan átformálhat minket és egy Krisztus-központú világnézetet alakít ki bennünk. Amint következetesen olvassuk a Szentírást, a Szentlélek tanít minket, hogy szellemileg gondolkodjunk. Én például szeretem a Bibliát lefkvés előtt olvasni. Nagyon jó így befejezni egy napot. Ha minden este átlagos gyorsasággal csak negyvenöt percet vagy egy óra hosszat

olvasunk, kevesebb mint egy év alatt végigolvashatjuk a Bibliát. Ha ily módon olvasod, miután befejezted, térj vissza Mózes első könyvéhez és kezd az egészet előről. Minél jobban ismerjük az *írott* Igét, annál inkább ismerjük az *élő* Igét: az Úr Jézus Krisztust.

Elmélkedés

A Szentírás olvasását elmélkedéssel folytathatjuk, ami sokkal mélyebbre megy. Elmélkedni mérlegelést, tünődést jelent. Azt jelenti, hogy önmagunkkal beszélgetünk. Igen, épp ezt kell tennünk az Igével. Gondolkodnunk kell róla, önmagunkkal azt megbeszélünk. Az Úrral kell beszélgetnünk róla. Az elmélkedés annyiban különbözik az olvasástól, hogy több időt és nagyobb összpontosítást igényel. Mikor egy igerészen elmélkedek, imádkozom és kérdéseket teszek fel magamnak: Kinek írták? Miről szól? Hogyan alkalmazhatom? Mely más igehelyek utalnak ugyanerre? Mikor elmélkedem, általában kéznél tartok egy tollat és füzetet, hogy lejegyezzem, amit az Úr szól hozzám ez idő alatt. Elmélkedni az Újszövetségből szeretek, mégpedig reggel. De mindannyiunknak egyéni módszert kell kialakítania. A lényeg, hogy szánj időt rá – akkor amikor neked a legjobban megfelel -, mert az ígélet annak szól, akinek *„az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal“* (Zsoltárok 1:2). Tölts időt elmélkedéssel, amennyit csak tudsz. Legyen ez elsőbbségeid listáján, tedd meg napod központi eseményévé!

Tanulmányozás

A bibliatanulmányozást minden keresztyénnek meg kell tanulnia. Az olvasás és elmélkedés valamint a tanulmányozás közötti különbség bizonyos tanulmányozást segítő eszközök használatában rejlik. Segédeszközökön a következő dolgokat értem: konkordanciák, bibliai fogalmi szótárak, kommentárok, biblia-kézikönyvek, görög és héber szómagyarázatok stb. Mindezek nagy segítségünkre lehetnek a Szentírás megértésében. De ha ezek az eszközök nem állnak rendelkezésünkre, hasznos lehet pl. több különböző bibliafordítás beszerzése és azok

párhuzamos olvasása, vagy a citátusok (igehely-utalások) felkutatása, ha Bibliánkban vannak ilyenek. A biblitanulmányozás egy másik lehetséges módja, hogy egy felkent bibliatanítót hallgatunk, aki rendszeresen tanít a Szentírásan keresztül. Ha megvan ez a kiváltságod, adj érte hálát Istennek és használd azt ki. A biblitanulmányozást tedd életed rendszeres részévé a számodra legmegfelelőbb módon és tudd, hogy ez is hozzátartozik Isten fegyverzetének a felöltéséhez.

Igetanulás fejből

Még egy dolog mely Isten teljes fegyverzetének felvételével kapcsolatos, az a Szentírás memorizálása. Isten Igéjének emlékezetbe vésése is Isten fegyverzete felételének a része. János első levelében a 2. rész 14. verse szerint az ifjak erősek és győzedelmesek voltak az ördög felett, mert Isten Igéje megmaradt bennük. A legjobb módja annak, hogy biztos legyél abban, hogy Isten Igéje megmarad benned, ha azt kívülről megtanulod. Kezd azokkal az igékkel, melyek leginkább szólnak hozzád. Ha szükséges, írd le őket kis papírszeletekre és olvasd el naponta néhányszor, míg azok a részeddé válnak. Rá fogsz jönni, hogy ezen igeversek hatalmas erőforrásként szolgálnak majd szellemi fegyverraktárdban.

Végül, emlékezz arra, hogy mindez Isten fegyverzete és biztosak lehetünk a győzelemben, ha azt magunkra öltjük. Csak az marad a kérdés: hajlandóak vagyunk-e felöltözni? Isten segítsen minket ebben, mivel szellemi életünk függ tőle.

Harcra készen

„Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.“

Efézus 6:18

A keresztyén harcos mindent magára öltött ami a csatához kell, de még mindig nem kész a harcra. Két alapvető dolog hiányzik a győzelemhez – ügyesség és erő. Mégha a katona a legjobb fegyverekkel van is felszerelve, ügyesség és erő hiányában a győzelem a legjobb esetben is bizonytalan. Ami a fizikai erőnlét és a mentális felkészültség a világban, az az ima a keresztyén harcos számára. Az ima teszi bizonyossá, hogy az Úr katonája harcra készen áll.

A Szentírás telve van imára való buzdítással: „a könyörgésben állhatatosak legyetek“ (Róma 12:12), „Az imásdágban állhatatosak legyetek, vigyázzván abban hálaadással“ (Kolossé 4:2), „Szüntelen imádkozzatok“ (1 Thesszalonika 5:17).

Az ima létfontosságú. Elengedhetetlen a győzelemhez a szellemi csatában. Mégis sokszor elhanyagolják. Az elhanyagolt ima az oka annak, hogy sok keresztyén és gyülekezet oly gyenge. A legtöbb keresztyén és hívő közösség mindent megtesz, csak épp nem imádkozik! Úgy tűnik, nem igazán értettük meg az ima jelentőségét. John Bunyan, „**A zarándok útja**“ írója és az az ember, aki tizenhárom évet töltött börtönben az evangélium hirdetéséért, ezt mondta: „Sokat tudsz tenni miután imádkoztál, de amíg nem imádkoztál, semmi mást nem tudsz tenni mint csak imádkozni.“ Spurgeon ezt mondta: „A szívem legmélyebb meggyőződése, hogy a ima a Szentlélek mellett a leghatásosabb szellemi hatóerő a világmindenségben ... Inkább tudnék táplálék és levegő nélkül élni, mint imádkozás nélkül.“ Adja Isten nekünk is ezt a fajta meggyőződést az imával kapcsolatban.

A bevezető ígerész öt dolgot említ az ima és a szellemi harc kapcsolatáról.

Szüntelenül imádkozz

Először is „minden időben“, vagyis szüntelenül imádkoznunk kell (1 Thessz. 5:17). „Szüntelenül imádkozni“ annyit jelent, hogy a nap folyamán újra és újra felemeljük a szívünket imában Istenhez, eléjárulva azokkal a

dolgokkal, melyekkel találkozunk. John Wesley leírja azt az embert, aki a „szüntelen imádkozzatok“ parancsnak megfelel.

„Szívét minden időben és minden helyen Istenhez emeli. Ebben semmi és senki nem akadályozhatja, még kevésbé szakíthatja félbe. Visszavonultan vagy társaságban, pihenésben, munkában vagy beszélgetés közben a szíve mindig az Úrral van. Fekszik vagy kél, Isten van minden gondolatában. Folyamatosan Istennel jár, szeme mindig rajta függ, és mindenhol látja azt, aki láthatatlan.“

Ezt érti Pál az alatt, hogy minden időben, szüntelen imádkozzunk.

Lélekben imádkozz

A következő amit tennünk kell, a „Lélek által“, Lélekben imádkozni. Ez azt jelenti, hogy a Lélek vezet minket az imádságban. Hogy biztosak lehessünk abban, hogy Lélekben imádkozunk, kérjük a Lélek segítségét, amint imádkozni kezdünk. Semmi sem olyan csodálatos és izgalmas, mint amikor a Szentlélek erejében imádkozunk. A szív ég. Az elme tiszta. Minden gondolat rendezett. A dicséret, a kérések és a közbenjárás szabadon áramlanak, és imádkozhatunk órákig is, mégis csak néhány percnak tűnhet az egész. Igyekezz Lélekben imádkozni. Szánj időt az isteni vezetés keresésére az imában. Az ilyen imát kalandnak és hited növelőjének fogod találni. Oswald Sanders, az ún. Kínai Belföldi Misszió korábbi elnöke ezt mondta a Lélek vezette imáról: „Már önmagában a tény, hogy Isten terhet helyez a szívünkre, hogy imádkozzunk és kitartásra készítet minket az imában, bizonyítéka annak, hogy válaszolni akar.“ Amikor Müller Györgyöt arról kérdezték, vajon hisz-e abban, hogy bizonyos két ember, akiért már ötven éve imádkozott, meg fog térni, ezt válaszolta: „Úgy gondolja, hogy Isten imában tartott volna mindezen évek alatt, ha nem akarta volna őket megmenteni?“ Ez a Lélek által vezetett imádság.

Éberség az imában

Miután tudjuk, hogy a Lélek vezetésével kell imádkoznunk, arra is buzdíttatunk, hogy „vigyázzunk“, azaz legyünk éberek az imában. Készenlétben legyünk. Figyelj, és mindig légy kész arra, hogy imában harcolj. Az Úr munkáját látod? Imádkozz! Támad az ellenség? Imádkozz! Virrassz! Keress imatársat! Imádkozz! Imádkozz!

Kitartás az imában

Az éberségtől továbblépünk az „állhatatosságig“, az imában való kitartásig. Imádkoztál már valaha valamiért és érezted úgy, mintha senki sem figyelne rád? Újra meg újra az Úr elé vitted a kérést és mégsem történik semmi. Mit lehet ilyenkor tenni? Ha olyan vagy mint a legtöbb ember, fennáll a kísértés arra, hogy feladd. Ne tedd! Jézus külön példázatot szánt azon iagzság elmondására, hogy az embernek mindig imádkozni kell és soha nem lankadni (Lukács 18:2-8).

Mikor nem kapunk imánkra azonnali választ, hajlamosak vagyunk arra, hogy feladjuk. Amikor fel akarjuk adni, épp akkor kelle kitartanunk. Az eredményes imádkozás olyan mint a távfutás. A kitartás a kulcs. Emlékszel Jézus csodálatos ígéretére az imával kapcsolatban? *„Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek”* (Máté 7:7). A legtöbb ember nem veszi észre, hogy ez egy feltételes ígéret. Sajnos ez a feltételes mód nem tükröződik a legtöbb fordításban. A feltétel a kitartás. A görög értelmezés szó szerint így szól: „folytassátok a kérést, folytassátok a keresést, folytassátok a zörgetést.“ Hányszor nem kapunk választ az imánkra, mert nem feleltünk meg a kitartás feltételének?

Az imában való állhatatosság egyik legnagyobb akadálya számunkra ugyanaz, mint amivel az apostoloknak is szembe kellett nézniük, amikor Jézus azt mondta nekik: *„Jóllehet a lélek kész, de a test erőtlén.”* Az imában való kitartás odaszánást, fegyelmet és áldozatot igényel. Már említettem azt a tényt, hogy Müller György ötven éven át imádkozott két emebrért. Nem nehéz elképzelni hányszor állt a feladás határán. De átadott volt és nekünk is teljesen oda kell szánnunk magunkat, ha szeretnénk legyőzni az ellenséget, meg Isten munkája terjedését és lelkek megtérését látni. Tarts ki az imában. *„Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne nyugodjatok! És ne hagyjatok nyugtot néki, míg megújítja és dicsőségessé teszi Jeruzsálemet e földön”* (Ésaiás 62:6-7).

Könyörgés minden szentért

Az imával kapcsolatban hadd szóljunk még a szentekért való könyörgésről. Az Isten népéért való imádkozás mindannyiunk kiváltsága. Szolgáltába akarsz lépni? Szolgálni akarod az Urat, de még fel kell fedezned elhívásodat? Legyen ez a munkád Isten országáért – imádkozz a gyülekezetért, isten népéért. Imádkozz a pásztorodért és minden lelkipásztorért, aki őszintén vágyik az Urat szolgálni. Imádkozz az evangélistákért, akik hűségesen hirdetik Krisztus evangéliumát. Imádkozz azokért, akik misszionárusként szolgálják az Urat. Imádkozz Isten minden szolgájáért, aki bármely módon Krisztus testét szolgálja. Imádkozz Isten népéért, amely nap mint nap kimegy a hitetlen világba, hogy a Lélek betöltse őket. Imádkozz, hogy a föld sója és a világ világossága legyenek. Imádkozz a betegekért és a szenvedőkért. Az egész világra szóló szolgálatod lehet anélkül, hogy valaha is elhagynád városod határát azáltal, hogy könyörögsz a szentekért.

Túl sokan lebecsülik az ima erejét. Isten közönséges, hétköznapi emberek imáit használja, akik az ő otthonaikban imádkoznak, hogy hatalmasan megáldja szolgálatát. Az ima erejének csodálatos példájáról így számol be a híres kínai misszionárus, Hudson Taylor:

„Néhány évvel ezelőtt a kegyelem csodálatos munkájáról kaptunk hírt a Kínai Belföldi Misszió egyik állomásáról, ami nagy feltűnést keltett. A megtérők száma sokkal nagyobb és lelkülete sokkal jobb volt mint más állomásokon, pedig a misszionárusok pontosan olyan komolyak és átadottak voltak mint máshol. A lelkeknek e gazdag aratása rejtély maradt, amíg Hudson Taylor egy angliai látogatása során rá nem jött a titok nyitjára. Egyik szolgálati alkalom végén egy úriember akart találkozni vele. Az ezt követő beszélgetés során Taylor meglepetéssel nyugtázta, hogy mennyit tud a férfi a kínai misszió munkájáról. „De hát hogy lehet az,“ – kérdezte Hudson Taylor – „hogy ennyire jól ismeri a munkát?“ „Óh!“ – válaszolta ő – „egy ottani misszionárus és én volt egyetemi társak vagyunk: éveken át rendszeresen leveleztünk; elküldte nekem az érdeklődők és megtérők nevének listáját és én ezeket minden nap Istenhez vittem imában.“ Végre kitudódott a titok – egy imádkozó férfi, aki odaadón és rendszeresen imádkozott.“

Az ima az a nagyszerű szellemi gyakorlat, mely képessé tesz minket a harcra.

Utószó

Pál a korinthusiakhoz írva kifejtette, hogy jól ismerte a sátán szándékait (2 Korinthus 2:11). Nekünk is ismernünk kell azokat. Ezt a künyvet nem csak azért írtam, hogy fölfedjem az ellenség személyét és szándékait, hanem hogy segítség legyen a felette aratott győzelmünk megvalósításában, amit Isten már biztosított számunkra. Ez okból megvizsgáltuk a sátán uralmát a világon és az Isten népe ellen irányuló támadásait. Bár ravasz, intelligens és jól fel van fegyverkezve, még sincs hatalma egy olyan keresztyénnel szemben, aki Isten teljes fegyverzetében áll és aki ima által szellemileg felkészült a harcra. Szükséges lesz *alkalmaznunk* a tanultakat a mindnnapi hitéletünkben. Az Isten Igéjéből vett szellemi elvek csak a Szentlélek ereje által alkalmazhatók és gyakorolhatók. Kérd Istent, hogy töltsön be az Ő Szentlelkével és vezessen a győzelemre. Biztos lehetsz benne, hogy megteszi. *„Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében.”*

Tartalom

BEVEZETÉS.....	2
SZELLEMI HARC.....	2
<i>Az ellenség</i>	3
<i>A harc</i>	5
<i>A harc az Úré</i>	6
<i>Hadakozásunk fegyverei</i>	7
E VILÁG ISTENE	8
<i>Természeti tényezők</i>	8
<i>Emberi tényezők</i>	10
<i>Hamis vallás</i>	10
AZ ÖRDÖG RAVASZÁGAI	11
<i>Kárhóztatás</i>	12
<i>Kétely</i>	13
<i>Félelem</i>	15
<i>Gonosz gondolatok és képzelődések</i>	17
<i>Depresszió</i>	18
A KÍSÉRTÉS	20
<i>A kísértés felismerése</i>	20
<i>A kísértés elkerülése</i>	21
<i>A kísértés legyőzése</i>	22
ISTEN FEGYVERZETE	23
<i>Az igazlelkűség öve</i>	24
<i>Az igazság mellvása</i>	24
<i>A békesség saruja</i>	25
<i>A hit pajzsa</i>	25
<i>Az üdvösség sisakja</i>	26
<i>A Lélek kardja</i>	26
<i>Példánk a harcban</i>	26
<i>Olvasás</i>	27
<i>Elmélkedés</i>	28
<i>Tanulmányozás</i>	28
<i>Igetanulás fejből</i>	29
HARCRA KÉSZEN	29
<i>Szüntelenül imádkozz</i>	30
<i>Lélekben imádkozz</i>	31
<i>Éberség az imában</i>	31
<i>Kitartás az imában</i>	32
<i>Könyörgés minden szentért</i>	33
UTÓSZÓ	34
TARTALOM.....	35